

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतिद्विषणपर्वणिटीकोयांचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तस्माद्युध्यस्वमाभैस्त्वस्वधर्ममनपालय ॥ पितृपैतामहमार्गमनुयाहिमहारथ ॥ २८ ॥ अधीत्यविविधेद्वेदानमयः सुहुतास्त्वया ॥ इष्टं च बहुभिर्यज्ञैर्न ते मृत्यु
भयंकरः ॥ २९ ॥ दुर्लभं मानुषैर्मर्माभागाभ्यामप्यनुत्तमान् ॥ ३० ॥ कुरवः पाण्डवाश्चैव वृष्णयोन्ये च मानवाः ॥
अहं च सहपुत्रेण अधुवा इति चिंत्यतां ॥ ३१ ॥ पर्यायेण वयं सर्वकालेन बलिनाहताः ॥ परलोकं गमिष्यामः स्वैः स्वैः कर्मभिरन्विताः ॥ ३२ ॥ तपस्तप्त्वा तु यान् लोका
न्प्राप्नुवंति तपस्विनः ॥ क्षत्रधर्माश्रिता वीराः क्षत्रियाः प्राप्नुवंति तान् ॥ ३३ ॥ एवमाश्वासितो राजा भारद्वाजेन सैंधवः ॥ अपानुदद्भ्यं पार्थाद्युद्धाय च मनोदधे ॥
॥ ३४ ॥ ततः प्रहर्षः सैन्यानां तवाप्यासीद्विशांपते ॥ वादित्राणां ध्वनिश्चोग्रः सिंहनादरवैः सह ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि जयद्र
थाश्वासेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
संजय उवाच प्रतिज्ञाते तु पार्थेन सिंधुराजवधे तदा ॥ वामुदेवो महाबाहुर्धनं
जयमभाषत ॥ १ ॥ भ्रातृणां मतमज्ञाय त्वया वाचा प्रतिश्रुतं ॥ सैंधवं चास्मिहं ते तितत्साहसमिदं कृतं ॥ २ ॥ असंमंथ्य मया सार्धमतिभारो यमुद्यतः ॥ कथं तु सर्व
लोकस्य नावहास्या भवेमहि ॥ ३ ॥ धार्तराष्ट्रस्य शिविरे मया प्राणिहिताश्चराः ॥ तद्दमे शीघ्रमागम्य प्रवृत्तिं वेदयंति नः ॥ ४ ॥ त्वया वै संप्रतिज्ञाते सिंधुराजवधे प्र
भो ॥ सिंहनादः सवादित्रः सुमहानिहैः श्रुतः ॥ ५ ॥ तेन शब्देन वित्रस्ता धार्तराष्ट्राः ससैंधवाः ॥ नाकस्मात्सिंहनादो यमिति मत्वा व्यस्थिताः ॥ ६ ॥ सुमहान्
शब्दसंपातः कौरवाणां महाभुज ॥ आसीन्नागाश्च पत्नीनारथघोषश्च भैरवः ॥ ७ ॥ अभिमन्योर्वधं श्रुत्वा ध्रुवमार्त्तो धनं जयः ॥ रात्रौ निर्यास्यतिक्रोधादिमत्वा
व्यवस्थिताः ॥ ८ ॥ तैर्यतद्विहिर्यं सत्याश्रुता सत्यवतस्तव ॥ प्रतिज्ञासिंधुराजस्य वधे राजीबलोचन ॥ ९ ॥ ततो विमनसः सर्वत्र स्ताः क्षुद्रमृगा इव ॥ आसन्सुयो
धनामात्याः सचराजा जयद्रथः ॥ १० ॥ अथोत्थाय सहा मात्यैर्दानैः शिविरमात्मनः ॥ आयात्सौवीरसिंधूनामिश्चरो भृशदुःखितः ॥ ११ ॥ समं च काले संमंथ्य
सर्वानैश्चर्यसीक्रियां ॥ सुयोधनमिदं वाक्यमब्रवीद्राजसंसदि ॥ १२ ॥ मामसौ पुत्रं हंतेति श्वोभिया ता धनं जयः ॥ प्रतिज्ञातो हि सैन्यायामध्ये तेन वधो मम ॥ १३ ॥
तानं देवानगंधर्वानासुरोरगराक्षसाः ॥ उत्सहंतेऽन्यथा कर्तुं प्रतिज्ञां सव्यसाचिनः ॥ १४ ॥

प्रतिज्ञात इति ॥ १ ॥ अशब्दो निषेधे अज्ञात्वेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥